

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.524 van 3 september 2015
in de zaak A. 216.653/XIV-36.608**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Frank Coel
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Kardinaal Mercierplein 8
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 7 augustus 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 149.176 van 6 juli 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 13 augustus 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Verzoeker kan zich in een administratief cassatieberoep tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet dienstig beroepen op artikel 57/6 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet), dat

betrekking heeft op de bevoegdheid van de commissaris-generaal. Verzoeker voert tevens de schending aan van “het K.B. van 8 oktober 1981” zonder enigszins te preciseren welke bepaling hij geschonden acht. In de mate dat verzoeker uiteenzet dat hem ten onrechte de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd en hij stelt dat hij zijn herkomst voldoende heeft aangetoond, raakt zijn uiteenzetting de grond van de zaak. De Raad van State is als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Het eerste middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest terecht opmerkt, heeft een vraag tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de vreemdelingenwet uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt de betrokkene echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren. Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie. Uit het bestreden arrest blijkt genoegzaam dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het mondelinge verweer ter terechtzitting in overweging heeft genomen. In zoverre verzoeker zich niet akkoord verklaard met de beoordeling van dat verweer door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, raakt zijn uiteenzetting opnieuw de grond van de zaak. Het eerste middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

2. In het tweede middel, waarin de schending wordt aangevoerd van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, benadrukt verzoeker zijn eigen standpunt en besluit hij dat hij dient te worden erkend als vluchteling, minstens dat hem de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend. Dergelijke uiteenzetting raakt de grond van de zaak terwijl, zoals reeds bij de behandeling van het eerste middel werd gesteld, de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

3. De wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur zijn niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Zoals reeds bij de behandeling van het eerste middel werd gesteld, kan verzoeker zich in een administratief cassatieberoep tegen een arrest van de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen niet dienstig beroepen op artikel 57/6 van de vreemdelingenwet.
Het derde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drie september tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Carlo Adams